

இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் வளர்ச்சி The Development of Tamil Language Education in Sri Lanka

வி.பூமா¹, முனைவர் ஞா.பழனிவேலு²

1.முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், அயல்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வித்துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா

2.இணைப்போராசிரியர் மற்றும் நெறியாளர், அயல்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வித்துறை

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு, இந்தியா

V. Pooma¹, Dr. Gna. Palanivelu²

Ph.D. Research Scholar,

1. Department of Foreign Tamil Education Tamil University, Thanjavur, Tamil Nadu, India

Email: drrajasekaran2020@gmail.com

2. Research Guide, Associate Professor,

Department of Foreign Tamil Education Tamil University, Thanjavur, Tamil Nadu, India

Abstract:

Tamil language education holds a unique place in the social, political, and cultural history of Sri Lanka. The development of Tamil language education has been influenced and advanced by various impacts across different periods. This research paper examines how Tamil language education evolved and developed from the colonial period to the present day. Initially, Tamil language education was sustained through monasteries, thinnai schools (traditional veranda schools), and Shaivite and Buddhist religious schools. During the colonial era, especially under Portuguese, Dutch, and British rule, missionary schools and government schools played a significant role in Tamil education. During this period, Tamil language education underwent a temporary shift from a religious basis to a formal school-based system. Before and after independence, a crucial milestone in the development of Tamil language education was the 1945 Free Education Policy. Currently, Tamil language education is becoming firmly established in higher education and technical education in Sri Lanka due to information technology, trilingual policy, and private and international cooperation. This research aims to explain the development of Tamil language education in Sri Lanka.

Keywords: Tamil language, Tamil language education, Schools, Tamils

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

இலங்கையின் சமூக, அரசியல், பண்பாட்டு வரலாற்றில் தமிழ் மொழிக்கல்வி தனித்துவமான இடத்தை பெற்றுள்ளது. தமிழ் மொழிக்கல்வி வளர்ச்சியானது பல்வேறு காலக்கட்டங்களில் பல்வேறு தாக்கங்களால் பாதிக்கப்பட்டு முன்னேறியுள்ளது. இவ்வாய்வுக் கட்டுரை காலனித்துவ காலம் தொடங்கி தற்போதைய காலம் வரை தமிழ்மொழிக் கல்வி எவ்வாறு உருவாகி வளர்ச்சி பெற்றது என்பதை கவனிக்கிறது. ஆரம்பத்தில் தமிழ்மொழிக் கல்வி மடாலயங்கள், திண்ணைப் பள்ளிகள், சைவ மற்றும் பௌத்த மதப் பாடசாலைகள் மூலமாக நிலைத்திருந்தது. காலனித்துவ காலத்தில் குறிப்பாக போர்ச்சுகீசியர், டச்சுக்காரர், பிரித்தானியர் ஆகியோரின் ஆட்சிக் காலத்தில், தமிழ்க் கல்வியில் மின்னரிப் பள்ளிகள் மற்றும் அரசுப் பள்ளிகள் முக்கிய பங்காற்றின. இந்த காலத்தில் தமிழ்மொழிக் கல்வி மத அடிப்படையில் இருந்து முறையான பாடசாலை அடிப்படைக்கு தற்காலிக மாற்றத்தை சந்தித்தது. சுதந்திரத்திற்கு முன்பும் பின்பும், தமிழ்மொழிக் கல்வி வளர்ச்சியில் முக்கியமான மைல்கல் 1945 இலவசக் கல்விக் கொள்கையாகும். தற்போது தமிழ்மொழிக் கல்வி இலங்கையில் தகவல் தொழில்நுட்பம், மும்மொழிக் கொள்கை, தனியார் மற்றும் சர்வதேச ஒத்துழைப்பு காரணமாக உயர்கல்வியிலும்

தொழில்நுட்பக் கல்வியிலும் நிலைபெற்று வருகிறது. இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் வளர்ச்சியை விளக்கும் நிலையில் இவ்வாய்வு அமைகிறது.

பிரதான சொற்பதங்கள்: தமிழ்மொழி, தமிழ்மொழிக் கல்வி, பாடசாலைகள், தமிழர்கள்

முன்னுரை:

இந்தியத் தமிழர்கள் இன்று உலகின் பல்வேறு நாடுகளில் குடியேறி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்தியத் தமிழர்கள் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, தென்னாப்பிரிக்கா, பீஜீத்தீவுகள் மற்றும் மொரீசியஸ் போன்ற நாடுகளில் தொழிலாளர்களாகச் சென்று குடியேறினர். இரண்டு கோடி வெளிநாட்டு இந்தியர்களில் தமிழர்களின் எண்ணிக்கைதான் அதிகமாக உள்ளது. இன்று உலகில் தமிழர்கள் வாழும் நாடுகள் 40 க்கும் மேலாக உள்ளது. இவற்றில் இலங்கை ஒரு வகையில் தனித்துவமானது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கையில் இந்தியத் தமிழர்கள் பெருந்தோட்ட பகுதிகளில் குடியேறிய போது, இலங்கையில் ஏற்கனவே இலங்கையைத் தாய்நாடாகக் கொண்ட உள்நாட்டுத் தமிழர்கள் நாட்டின் வட கிழக்குப் பிராந்தியங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர். இவர்கள் தமிழகத்துடன் கலாச்சார தொடர்புகளைப் பேணி வந்த போதிலும் ஒரு தனிச் சிறப்பாகச் சுதேசத் தமிழர்களாகவே தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர். கல்வித் துறையில் இந்நாட்டுத் தமிழர்கள் சைவ சமய அடிப்படையிலான பண்டைத் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கண நூல்களைக் கொண்ட ஒரு தமிழ்க்கல்வி பாரம்பரியத்தை உருவாக்கியிருந்தனர். தமிழகத்தில் ஆதீனங்களும் மடங்களும் வளர்த்து வந்த ஆத்மீக தமிழ்வழிக் கல்விக்கு ஈடான ஒரு கல்வி ஏற்பாட்டை இவ்வட கிழக்குப் பிராந்தியத் தமிழ் மக்கள் கொண்டிருந்தனர். இந்தியத் தமிழர்கள் சென்று குடியேறிய வேறு எந்த நாட்டிலும் இவ்வாறான ஒரு உள்நாட்டுத் தமிழர் தோற்றப்பாடு என்ற ஒன்று இருந்திருக்கவில்லை.

இலங்கையில் தமிழர் சமூகம்

இலங்கையில் தமிழர் சமூகம் என்பது இலங்கையின் வரலாற்றிலும், கலாச்சாரத்திலும் அரசியல் மற்றும் கல்வியிலும் முக்கியமான பங்கு வகிக்கும் ஒரு சமூகமாகும். இலங்கையின் வரலாற்று, கலாச்சார, அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத் துறைகளில் தமிழர் சமூகத்திற்கு சிறப்பான இடம் உண்டு. இந்த சமூகத்தை குறித்து பேசும்போது நாம் பல அம்சங்களை கவனிக்க வேண்டும். இலங்கைத் தமிழர்கள் இரண்டு முக்கிய பிரிவுகளாக உள்ளனர். இவர்கள் ஈழத்தமிழர்கள் அல்லது இலங்கைத் தமிழர்கள் எனவும் மற்றொரு பிரிவினர் இந்திய தமிழர்கள் எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

இலங்கை தமிழர்களின் பூர்வீகம் மிகவும் பழமையானது. இவர்களின் வரலாறு கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 1200 வரை தமிழர் குடியேற்றம் பற்றி செய்திகளை யாழ்ப்பாணம், அனுராதபுரம், திருக்கோணமலை ஆகிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பிராமி கல்வெட்டுகள் மூலம் அறியலாம். மேலும் இலங்கையின் வரலாறு, தொல்பொருள் மற்றும் இலக்கிய ஆதாரங்களும் இவற்றையே நிரூபிக்கின்றன. யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா, முல்லைத்தீவு, கிளிநொச்சி மற்றும் திருகோணமலை போன்ற பகுதிகளில் இலங்கையைப் பூர்வீகமாக கொண்ட தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் 1823 காலகட்டங்களில் பிரிட்டிஷ்; காலனி ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியாவின் தமிழ்நாட்டில் குறிப்பாக மதுரை, திருச்சி, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் போன்ற பகுதிகளில் இருந்து தேயிலை தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்காக கொண்டு செல்லப்பட்ட தமிழர்கள், இந்திய வம்சாவழி

தமிழர்கள் என்றழைக்கப்படுகின்றனர். இலங்கை நுவரெலியா, கண்டி, பதுளை, பதுகலை, மாத்தளை போன்ற மாவட்டங்களில் இந்திய வம்சாவழி தமிழர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் இலங்கை பொருளாதாரத்தின் முதுமூலம்பாக உள்ளனர். 2022 ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின்படி இலங்கை மக்கள் தொகையில் சுமார் 15 லட்சம் தமிழர்கள் ஆவர்.

இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வி

இந்தியாவில் தமிழ்நாடு மற்றும் பாண்டிச்சேரி, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் ஆகிய நாடுகளில் தமிழ்மொழி ஆட்சிமொழியாக அல்லது அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற மொழியாக உள்ளது. இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் வரலாறு சங்ககாலம் முதலே பயன்பாட்டில் இருந்துள்ளது. எல்லா நாடுகளிலும் தமிழ்மொழி ஒரு பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட போதிலும் இலங்கையில் மட்டுமே சகல தமிழ்ப் பிள்ளைகளும் அனைத்து பாடங்களையும் தமிழ்மொழியில் மட்டுமே பயில்கின்ற வாய்ப்பை பெற்றுள்ளனர். தமிழகத்தில் அரசு பாடசாலைகளில் தமிழ்வழிக் கல்வி இடம் பெற்றாலும் மத்திய, உயர் மத்திய வகுப்பினர் பயிலும் தனியார் பாடசாலைகளில் ஆங்கில வழிக்கல்வியே வழங்கப்படுகிறது. அத்துடன் உயர்கல்வி நிலையில் கலை, வர்த்தகவியல் துறைகளிலும் கூட இன்றும் ஆங்கிலவழிக் கல்வியே முதன்மை நிலை பெற்றுள்ளது. சுருங்கக்கூறின், உலகிலேயே பாடசாலை மட்டத்தில் சகல தமிழ் மாணவர்களுக்கும் தமிழ் வழியில் கல்வி வழங்கப்படுவது இலங்கையில் மட்டுமே.

இலங்கையில் மரபுவழி தமிழ்க்கல்வி முறை:

தமிழர் மரபில் வரன்முறையான கல்வி ஒழுங்கமைப்புகள் பின்வருமாறு அமைந்திருந்தன.

1. திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள்
2. குருகுல பள்ளிக்கூடங்கள்
3. மடாலயங்கள்
4. சங்கம்

இலங்கையின் தமிழ்க் கல்வி வரலாற்றில் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் மிக முக்கியப் பங்கு வகித்தன. அடிப்படை எழுத்தறிவு, எண்ணறிவு, சூழல் அறிவு முதலியவற்றுடன் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடக் கல்வி ஆரம்பமாகியது. மாணவரது அறிவு வளர்ச்சிக்கேற்றவாறு கலைத்திட்டம் வளர்ந்து சென்றது. இலக்கணம், இலக்கியம், தருக்கம், கணிதம், உறுபொருள் அறிதல், செய்யுள் புனைதல் முதலியவை திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பிக்கப்பட்டன.

குருகுலப்பள்ளிக் கூடங்கள் இருவகைப்பட்டன. இசை, நடனம், நாகசுரம் முதலிய கவின்கலைகளைக் கற்கும் குருகுலங்கள் ஒரு பிரிவில் அடங்கும். இவற்றைவிட கவின்கலை சாராத தொழில் முறைசார்ந்த குருகுலங்களும் காணப்பட்டன. மருத்துவம், உலோக வேலை, மரவேலை முதலானவற்றை அறிவாற்றலும் செயற்திறனும் மிக்க ஆசானின் இல்லத்தில் வாழ்ந்து கற்றுக்கொள்ளும் ஒழுங்கமைப்பும் காணப்பட்டது. குருகுலக்கல்வி என்பது செயல்முறையுடன் இணைந்த கல்வியாயிற்று. ஆசிரியர் செய்வதைப் பார்த்துக்கற்றல் அல்லது பார்த்துச்செய்தல் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது.

பண்டைய காலத்தில் இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பகுதிகளில் தமிழ்கல்வி பெரும்பாலும் சைவ மற்றும் பௌத்த மடாலயங்களைச் சுற்றியே வளர்ச்சி பெற்றது. பள்ளிக்கல்வி என்ற வடிவம் உருவாகும் முன் குழந்தைகள் எழுத்து, இலக்கணம், சமயக்கற்பனைகள் முதலியவற்றை மடாலயங்களில் இருந்த பண்டிதர்கள் வழியாக கற்றுக்கொண்டனர். மடாலயங்கள் உயர்கல்வி நிலையங்களாக விளங்கின. சமய ஆய்வுகளே இங்கு சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. சைவ மடாலயங்களில்

திருக்குறள், தேவாரம், திருமுறை, சைவ சித்தாந்த நூல்கள் கற்பிக்கப்பட்டன. இவை தமிழ்மொழியின் இலக்கிய மரபை ஒரு தலைமுறையில் இருந்து அடுத்த தலைமுறைக்கு எடுத்துச்சென்றது.

19 மற்றும் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பல சங்கங்கள் சமூகத்தில் கல்வியின் அவசியத்தை உணர்த்தின. சங்கங்களின் ஆதரவால் பல இந்துக்கல்லூரிகள், மகளிர் பள்ளிகள், நூலகங்கள், அச்சகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இச்சங்கங்களின் மூலம் தமிழ் இலக்கியங்கள் அச்சிடப்பட்டு, மாணவர்களுக்கு இலக்கியங்களின் சிறப்புகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டன. சங்கங்கள் பெண்களுக்கு கல்வி வழங்கும் நோக்கில் சிறப்புப்பள்ளிகளை தொடங்கின. இதனால் பெண்களிடையே தமிழ் எழுத்தறிவு பரவியது.

காலனித்துவக் காலத்தில் தமிழ்மொழிக் கல்வி:

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் காலனித்துவ காலம் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாகும். போர்ச்சுகீசியர் (1505-1658), டச்சுக்காரர் (1658-1796), ஆங்கிலேயர் (1796-1948) ஆகிய மூன்று காலனித்துவ ஆட்சிகளும் கல்வித்துறையில் தங்களது அடையாளத்தை சாய்த்தன. தமிழர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் இக்காலம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலம் தான் இலங்கை கல்வித்துறையில் மிகப்பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. கிறித்துவ மி~னரிகள் பள்ளிகளைத் தொடங்கி, தமிழ் கல்விக்கான ஆரம்ப அடித்தளத்தை அமைத்தனர். தமிழ்க் கல்வி பெரும்பாலும் மதப் பிரசாரத்தோடு இணைக்கப்பட்டது. பின்னர் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஆங்கிலக் கல்வி வலியுறுத்தப்பட்ட போதிலும், தமிழ் மொழியும் பள்ளிகளில் கற்பிக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு போன்ற இடங்களில் மி~னரி பள்ளிகள் தமிழ் இலக்கியங்களை தமிழ்மொழியில் அச்சிட்டு வெளியிட்டன. யாழ்ப்பாணம் மற்றும் திருக்கோணமலை போன்ற இடங்களில் தமிழ்ப்; பள்ளிகள் தொடங்கப்பட்டன. 1931ல் கல்வி இலவசமாக அறிவிக்கப்பட்டதால், தமிழ் மக்கள் தங்கள் குழந்தைகள் கல்வி பயில்வதில் முனைப்பு காட்டினர். தமிழ் மொழி பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தது. தமிழ் மொழி பாடமாகவும், அதிகாரப்பூர்வ மொழியாகவும் இடம் பெற்றது. இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் 1945 ஆம் ஆண்டு குறிப்பிடத்தக்க ஓர் ஆண்டாகும். உலகின் வளர்ச்சி அடைந்து வரும் நாடுகளில் எங்கும் காணப்படாத தனித்தன்மையான இலவசக் கல்வி முறை C.W.W கன்னங்கரா அவர்களால் சட்டசபையில் முன்வைக்கப்பட்டு சட்டமாக்கப்பட்டது. இதனால் ஏற்பட்ட செலவு அதிகமாக இருந்த போதிலும் பணக்காரர், ஏழைகள் என்ற பாகுபாடின்றி ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் அவர்களின் திறமைக்கேற்ப கல்வி பெறும் வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது. இதனால் பெண் பிள்ளைகளும் கல்வி வசதி பெறும் வாய்ப்பு கிட்டியது.

சுதந்திரத்திற்கு பின் தமிழ்மொழிக் கல்வி:

1948ல் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபின், கல்வி அனைவருக்கும் பொதுவான உரிமையாக அமைந்தது. சுதந்திரத்திற்கு பிறகு கல்வி அனைவருக்கும் இலவசமாக்கப்பட்டதால், தமிழ் பேசும் மக்களுக்கு பள்ளிக் கல்வி அதிக வாய்ப்புகளை வழங்கியது. இலங்கையின் தேசிய கல்விச் சிந்தனைகளும் கல்விக் கொள்கைகளும் பெண்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தக் காரணங்களாக அமைந்தன. வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மலையகப் பகுதிகளில் தமிழ்வழிக் கல்விப் பள்ளிகள் அதிகரித்தன. ஆனால் 1956ல் கொண்டு வரப்பட்ட 'சிங்களம் மட்டும் சட்டம்' தமிழ்மொழிக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு மிகப்பெரிய பின்னடைவை ஏற்படுத்தியது. தமிழ் மாணவர்கள் பல இடங்களில்

தாய்மொழியில் கல்வி பெற சிரமங்களை எதிர்கொண்ட போதிலும், 1974ல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் தொடங்கப்பட்டதால், தமிழ் மாணவர்களுக்கு உயர்கல்வி பயில புதிய வாய்ப்புகள் கிடைத்தன.

தற்காலத்தில் தமிழ் மொழிக்கல்வி வளர்ச்சி

பாடசாலைக் கல்வி

இலங்கை நாட்டில் காணப்படும் 10,191 பாடசாலைகளில் (1995) 2,130 பாடசாலைகள் தமிழ்மொழி வழியில் கற்பிக்கும் தமிழ் பாடசாலைகள். இவற்றைவிட பெரும்பாலும் தமிழ் வழியில் கற்பிக்கும் 739 முஸ்லீம் பாடசாலைகளும் இருக்கின்றன (கல்வி, உயர்கல்வி அமைச்சு 1995) தமிழர்கள் செரிந்து வாழும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் மத்திய, ஊவா, சம்பிரகாழுவா மாகாணங்களிலும் மொத்தத்தில் 2800 தமிழ்ப்; பாடசாலைகள் காணப்படுகின்றன. இலங்கை பாடசாலை முறையில் சேர்ந்து பயிலும் 42 லட்சம் மாணவர்களில் ஏறத்தாழ 25ம% (9,8,000) பேர் தமிழ்மொழி வழிக்கல்வி பெறுபவர்கள் ஆவர்.

க.பொ.த. (கல்வி பொதுத் தராதரம்): உயர்தர விஞ்ஞான பிரிவு உட்பட ஏனைய உயர்நிலைப் பிரிவுகளையும் (கலை, வர்த்தகம்) கொண்ட 1ஏபி (1AB) வகைப் பாடசாலைகளின் பரவலை காண்போம். நாட்டில் காணப்படும் 5871 ஏபி பாடசாலைகளில் தமிழ் பாடசாலைகளின் தொகை 108 ஆகும். நாட்டில் 10,000 க்கும் மேற்பட்ட பாடசாலைகள் காணப்பட்டாலும் இந்த 1ஏபி பாடசாலைகளே சகல உயர்நிலைக் கல்வி நிலைகளை கொண்டவை. தமிழர் வாழ்கின்ற மாவட்டங்களில் பெரும்பாலானவை பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியனவாகவும் விவசாய, பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களைக் கொண்டனவாகவும் விளங்குவதால் அம்மாவட்டங்களில் காணப்படும் பாடசாலைகளில் இந்த உயர்நிலை பாடசாலைகளின் (1ஏபி) தொகை குறைவாகவே காணப்படுகிறது. பாடசாலை வகைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களின்படி பெரும்பாலான தமிழ்ப் பாடசாலைகள் ஆரம்ப கல்வியை மட்டுமே வழங்குகின்றன.

க.பொ.த.உ/நி.கல்வி: இலங்கையில் க.பொ.த. உயர்நிலைத் தேர்வானது பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கான போட்டித் தேர்வாகவும் விளங்குகிறது. அன்மைக்காலங்களில் க.பொ.த உயர்நிலைத் தேர்வில் கலந்துக் கொள்ளும் தமிழ் மாணவர்களின் தொகை, மொத்த மாணவர்களில் குறைந்தபட்சம் 20 சதவீதத்தைக்கூட எட்டவில்லை. முஸ்லீம் மாணவர்களில் குறிப்பிட்ட சதவீதத்தினர் சிங்கள மொழி மூலம் தேர்வு எழுதுவதால் இவ்விதாச்சாரம் சற்றுக் குறைவாக காணப்படுகிறது.

பல்கலைக்கழக கல்வி

பல்கலைக்கழகக் கல்வியை பொறுத்தவரையில் கலை, வர்த்தகவியல், சட்டம், மேலாண்மை, கல்வியியல் போன்ற துறைகளில் தமிழ்வழிக்கல்வியே பெரும்பாலும் நடைபெறுகிறது. சில பல்கலைக்கழகங்களில் விஞ்ஞான பட்ட நெறிகளும் தமிழ்வழியில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. கிடைத்துள்ள தரவுகளின்படி மொத்த பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் 35,467 பேரில் 3,536 பேர் (1995-96) தமிழ்வழிக் கல்வி பயில்பவர்கள் ஆவார். பாடத்துறையின் அடிப்படையில் பார்க்கும் போது ஆங்கிலவழி மாணவர்களுடன் ஒப்பிட்டால் கலைத்துறையில் மட்டுமே தமிழ்வழி மாணவர்களின் தொகை அதிகம். மேலாண்மை, வணிகவியல், சட்டம், விஞ்ஞானம், விவசாயம் போன்ற துறைகளில் தமிழ்வழிக் கல்வி

சிங்களம், ஆங்கிலம் என்பவற்றிற்கு அடுத்த இடத்தையே பெற்றுள்ளது. இன்று பல்கலைக்கழக கல்வி நிலையில் பயிற்றுமொழி என்ற முறையில் தமிழ்மொழி மூன்றாவது இடத்தையே பெற்றுள்ளது.

ஆசிரியர் கல்வி

இலங்கையில் ஆசிரியர் கல்வி தரமான கல்விக்கான அடித்தளமாக அமைகிறது. ஆசிரியர் கல்வியையும் பயிற்சியையும் பொறுத்தவரையில் ஆரம்பநிலை, இடைநிலைக் கல்வி நிலைகளுக்கான பயிற்சி நெறிகள் தமிழ் மொழியிலேயே நடத்தப்படுகின்றன. கல்வித்தத்துவம், உளவியல், மதிப்பீட்டு முறைகள், கல்வி முறைகளின் வளர்ச்சி, கல்வி நிர்வாகம், கல்வி திட்டமிடல், கற்பித்தல் முறைகள், பாடஏற்பாட்டு தத்துவங்கள், கல்விச்சமூகவியல், கல்வி பொருளியல் போன்ற பாடத்துறைகள் கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தமிழில் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இன்றைய கல்வி உலகில் ஆசிரியர் கல்வி பல புதிய பரிமாணங்களை எட்டியுள்ளது. தகவல் மற்றும் தகவல் தொடர்புத் தொழில்நுட்பம் (ICT) அடிப்படையிலான பயிற்சிகள், மும்மொழிக் கல்விக்கான சிறப்பு பயிற்சிகள், சிறப்புத் தேவைக் கல்வி, தொடர்ச்சி தொழில்முறை மேம்பாடு ஆகியவை புதிய முயற்சிகளாக கருதப்படுகின்றன. இத்திட்டங்களில் யுனெஸ்கோ, யுனிசெப் போன்ற சர்வதேச அமைப்புகளும் ஒத்துழைப்பு நல்குகின்றன.

முடிவுரை

இலங்கையில் தமிழ்மொழிக் கல்வியின் வளர்ச்சி பல்வேறு வரலாற்று, அரசியல், சமூக, பொருளாதார சூழல்களின் தாக்கத்தால் உருவாகியுள்ளது. காலனித்துவ ஆட்சிக்காலத்தில் இருந்து திண்ணைப்பள்ளிகள், மடாலயக்கல்வி, கிறித்துவ மி~னரிகளின் பங்களிப்பு போன்றவை தமிழ்க்கல்விக்கு அடித்தளம் அமைத்தன. சுதந்திரத்திற்கு பின், அரசு மேற்கொண்ட கல்வி சீர்திருத்தங்கள் தமிழ்மொழிக் கல்வியை பொதுக் கல்வி அமைப்பின் ஒரு முக்கிய அங்கமாக மாற்றியது. மகாண கல்வி வாரியங்களின் நிறுவல், இலவசக்கல்வி, பாடப்புத்தக விநியோகம், ஆசிரியர் பயிற்சி ஆகியவை தமிழ்க்கல்வியை வலுப்படுத்தின. எனினும் போர், இடம்பெயர்வு, வளங்களின் பற்றாக்குறை போன்ற சவால்கள் தமிழ்க்கல்வியின் வளர்ச்சியை சில பகுதிகளில் தாமதப்படுத்தின. தற்போதைய சூழலில் தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான கற்றல், இருமொழிக்கல்வி, மற்றும் உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் தமிழ் மாணவர்களின் கல்வி முன்னேற்றத்திற்கு புதிய பாதைகளை திறக்கின்றன. எதிர்காலத்தில் தரமான கல்வி, தொழில்நுட்ப ஒருங்கிணைவு, சமத்துவ வாய்ப்புகள் ஆகியவற்றை வலியுறுத்துவது தமிழ்கல்வியின் நிலையான கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு அவசியமானதாகும்.

துணை நூற்பட்டியல்

- சமகால கல்வி முறைகளின் சில பரிமாணங்கள் - சோ.சந்திரசேகரன் - சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு, இலங்கை (2017)
- மலையகத் தமிழர் வரலாறு - சாரல் நாடன் - சாரல் வெளியீட்டகம் - கொட்டகலை - இலங்கை (2003)
- இலங்கையில் தமிழர் கல்வி வளர்ச்சியும் பிரச்சனைகளும் - சோ.சந்திரசேகரன் - கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் - கொழும்பு, இலங்கை (2002)
- இலங்கையின் கல்வி வரலாறு - முனைவர் சபா.ஜெயராசா - சேமமடு பதிப்பகம், கொழும்பு, இலங்கை (2008)

- இலங்கை தமிழ்மொழிக் கல்வியின் நோக்கும் போக்கும் - ஆய்வேடு - முனைவர் ஞா.பழனிவேலு – அயல்நாட்டுத் தமிழ்க் கல்வித்துறை – தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் - தஞ்சாவூர், தமிழ்நாடு (2024)
- இலங்கையில் தமிழ்க் கல்வியின் வரலாறு – எஸ்.கோபாலசாமி – நியூ செஞ்சரி பப்ளிகேஷன்ஸ் (1990).

Bibliography / References

1. Chandrasekaran, S. (2017). *Some Dimensions of Contemporary Educational Systems*. Semamadu Publications, Colombo, Sri Lanka.
2. Nadan, Saral. (2003). *History of the Up-Country Tamils*. Saral Publications, Kotagala, Sri Lanka.
3. Chandrasekaran, S. (2002). *Development and Challenges of Tamil Education in Sri Lanka*. Colombo Tamil Sangam, Colombo, Sri Lanka.
4. Dr. Jayarasa, Saba. (2008). *Educational History of Sri Lanka*. Semamadu Publications, Colombo, Sri Lanka.
5. Dr. Palanivelu, Gna. (2024). *Aims and Trends of Tamil Language Education in Sri Lanka (Research Paper)*. Department of Overseas Tamil Education, Tamil University, Thanjavur, Tamil Nadu.
6. Gopalsamy, S. (1990). *History of Tamil Education in Sri Lanka*. New Century Publications.

License



This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>. It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.